JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
JÁN MAZÁK
16 päivänä syyskuuta 2010[1]

I Johdanto

1. Bundesgerichtshof (Saksan liittotasavallan ylin oikeusaste) on 14.2.2008 tekemällään päätöksellä, joka saapui unionin tuomioistuimeen 20.3.2008, esittänyt EY 234 artiklan nojalla unionin tuomioistuimelle ennakkoratkaisukysymyksiä maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 20.3.2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 510/2006[2] (jäljempänä asetus N:o 510/2006) tulkinnasta.

2. Pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Bayerischer Brauerbund eV (jäljempänä Bayerischer Brauerbund) ja Bavaria NV (jäljempänä Bavaria) ja joka koskee Bavarian oikeutta saada edelleen suojaa sanan ”Bavaria” sisältävälle kansainväliselle tavaramerkille Saksassa sekä käyttää sitä Saksassa, kun otetaan huomioon se, että nimitys ”Bayerisches Bier” rekisteröitiin 5.7.2001 alkavin oikeusvaikutuksin suojattuna maantieteellisenä merkintänä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2081/92 17 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesta maantieteellisten merkintöjen ja alkuperäisnimitysten rekisteröinnistä annetun komission asetuksen (EY) N:o 1107/96 liitteen täydentämisestä 28.6.2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1347/2001[3] (jäljempänä asetus N:o 1347/2001) nojalla.

3. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii kysymyksillään, kuinka on määriteltävä se, onko suojatulla maantieteellisellä merkinnällä ”Bayerisches Bier” siinä tapauksessa, että sen ja tavaramerkin välillä on kollisiotilanne, ajallinen etusija Bavarian tavaramerkkiin nähden siten, että kyseisen tavaramerkin suoja voidaan poistaa.

4. Tämän selvittääkseen ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee, minkä yhteisöjen oikeuden säännöksen mukaan arvioidaan tavaramerkin sekä maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 14.7.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2081/92[4] (jäljempänä asetus N:o 2081/92) 17 artiklan mukaisessa yksinkertaistetussa menettelyssä rekisteröidyn maantieteellisen merkinnän, kuten Bayerisches Bier, välistä kollisiotilannetta ja tarkemmin ottaen sitä, minkä ajankohdan mukaan kyseisen suojatun maantieteellisen merkinnän ajallinen etusija määräytyy.

1 – Alkuperäinen kieli: englanti.
2 – EUVL L 93, s. 12.
3 – EYVL L 182, s. 3.
4 – EYVL L 208, s. 1.

5. Nyt käsiteltävä asia liittyy läheisesti asiaan C-343/07, Bavaria ja Bavaria Italia, [5] jossa esitin ratkaisuehdotuksen 18.12.2008 ja jossa annettiin tuomio 2.7.2009, ja on sen kanssa osittain päällekkäinen.

II Asiaa koskevat oikeussäännöt

A *Asetus N:o 2081/92*

6. Asetuksella N:o 2081/92 on tarkoitus ottaa käyttöön yhteisön säännöt rekisteröityjä alkuperänimityksiä ja maantieteellisiä merkintöjä koskevasta suojajärjestelmästä tiettyjen maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden osalta niissä tapauksissa, kun tuotteen tai elintarvikkeen ominaisuuksien ja sen maantieteellisen alkuperän välillä on yhteys. Asetuksessa säädetään järjestelmästä, jossa maantieteelliset merkinnät ja alkuperänimitykset rekisteröidään yhteisön tasolla ja jonka nojalla ne saavat suojan kaikissa jäsenvaltioissa.

7. Asetuksessa N:o 2081/92 säädetään tavanomaisesta ja yksinkertaistetusta menettelystä suojatun alkuperänimityksen tai suojatun maantieteellisen merkinnän rekisteröimiseksi.

8. Tavanomaisesta menettelystä suojatun alkuperänimityksen tai suojatun maantieteellisen merkinnän rekisteröimiseksi säädetään asetuksen N:o 2081/92 5, 6 ja 7 artiklassa. Kyseisen asetuksen 6 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jos komissio päättää 1 kohdan säännökset huomioon ottaen, että nimitys täyttää suojaamiselle asetettavat edellytykset, se julkaisee Euroopan [unionin] virallisessa lehdessä hakijan nimen ja osoitteen, tuotteen nimen, hakemuksen pääkohdat, viittaukset tuotteen käsittelyä, tuotantoa tai valmistusta koskeviin kansallisiin säännöksiin ja tarvittaessa päätelmiensä perusteet.”

9. Suojattua alkuperänimitystä tai suojattua maantieteellistä merkintää koskevasta yksinkertaistetusta menettelystä, jota sovelletaan asetuksen N:o 2081/92 voimaantulopäivänä jo olemassa olleisiin nimityksiin, säädetään kyseisen asetuksen 17 artiklassa seuraavaa:

”1. Kuuden kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle nimet, joilla on oikeudellinen suoja, tai jäsenvaltioissa, joissa suojajärjestelmää ei ole, käytössä vakiintuneet nimitykset, jotka ne haluavat rekisteröidä tämän asetuksen mukaisesti.

5 – Kok., s. I-5491.

2. Komissio rekisteröi 1 kohdassa tarkoitetut 2 ja 4 artiklan mukaiset nimitykset 15 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Edellä olevaa 7 artiklaa ei sovelleta. Yleisnimiä ei kuitenkaan rekisteröidä.

Tavaramerkit, jotka on rekisteröity vastoin ensimmäistä alakohtaa, on julistettava mitättömiksi.

3. Jäsenvaltiot voivat säilyttää kansallisen suojan 1 artiklan mukaisesti ilmoitetuille nimityksille, kunnes päätös niiden rekisteröinnistä on tehty."

Tätä kohtaa sovelletaan myös silloin, kun tavaramerkin rekisteröintihakemus on jätetty ennen 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua rekisteröintihakemuksen julkaisupäivää, jos julkaiseminen on tapahtunut ennen kuin tavaramerkki on rekisteröity.

10. Asetuksen N:o 2081/92 13 artiklassa rajoitetaan rekisteröidyille nimityksille myönnetyn suojan alaa.

2. Sillä edellytyksellä, että yhteisön oikeutta noudatetaan, 13 artiklassa tarkoitettua tapausta edustavan tavaramerkin, joka on rekisteröity hyvässä uskossa ennen alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän rekisteröintihakemuksen jättämistä, käyttöä saa jatkaa alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän rekisteröinnistä huolimatta, jos jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun neuvoston direktiivin 89/104/ETY – – 3 artiklan 1 kohdan c ja g alakohdassa ja 12 artiklan 2 kohdan b alakohdassa vastaavasti säädettyjä tavaramerkin mitättömyysperusteita tai menettämisperusteita ei ole.

11. Asetuksen N:o 2081/92 14 artikla koskee yhtäältä suojattujen alkuperänimitysten tai maantieteellisten merkintöjen ja toisaalta tavaramerkkien välistä suhdetta. Siinä säädetään, sellaisena kuin se on alkuperäisessä muodossaan, seuraavaa:

"1. Jos alkuperänimitys tai maantieteellinen merkintä on rekisteröity tämän asetuksen mukaisesti, jotakin 13 artiklassa tarkoitettua tapausta edustavan ja samaa tuotetyyppiä koskevan tavaramerkin rekisteröintihakemus on hylättävä, jos tavaramerkin rekisteröintihakemus on jätetty 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun julkaisupäivän jälkeen.

3. Alkuperänimitystä tai maantieteellistä merkintää ei saa rekisteröidä, jos tavaramerkin maineen ja kuuluisuuden sekä sen ajan pituuden, jonka sitä on käytetty, perusteella rekisteröinti saattaisi johtaa kuluttajaa harhaan tuotteen tunnistamisessa."

B *Asetus N:o 692/2003*

12. Asetuksen N:o 2081/92 14 artiklaa muutettiin neuvoston asetuksella (EY) N:o 692/2003 [6] siten, että muutos tuli voimaan 24.4.2003.

13. Asetuksen N:o 692/2003 11 perustelukappaleessa todetaan tästä seuraavaa:

”[Teollis- ja tekijänoikeuksien kauppaan liittyvistä näkökohdista tehdyn sopimuksen] 24 artiklan 5 kohdassa ei tarkoiteta ainoastaan rekisteröityjä merkkejä tai tavaramerkkejä, vaan myös yleisesti tunnustettuja merkkejä sekä viitepäivää ja erityisesti päivämäärää, jona nimitys suojataan alkuperämaassa. Tämän vuoksi olisi muutettava asetuksen –– N:o 2081/92 14 artiklan 2 kohta vaihtamalla siinä säädetty viitepäivä päiväksi, jona nimitys suojataan alkuperämaassa tai jona maantieteellisen merkinnän tai alkuperänimityksen suojaa koskeva hakemus tehdään, riippuen siitä, onko kyseessä mainitun asetuksen 17 artiklan vai 5 artiklan soveltamisalaan kuuluva nimitys. Lisäksi 14 artiklan 1 kohdassa mainittu viitepäivä muuttuu ensimmäisestä julkaisupäivästä rekisteröintihakemuksen tekopäiväksi.”

6 – Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta annetun asetuksen (ETY) N:o 2081/92 muuttamisesta 8.4.2003 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 692/2003 (EUVL L 99, s. 1).

14. Asetuksen N:o 2081/92, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 692/2003, 14 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jos alkuperänimitys tai maantieteellinen merkintä on rekisteröity tämän asetuksen mukaisesti, jotakin 13 artiklassa tarkoitettua tapausta vastaavan ja samaa tuotetyyppiä koskevan merkin rekisteröintihakemus on hylättävä edellyttäen, että merkin rekisteröintihakemus on jätetty sen jälkeen, kun alkuperänimitystä tai maantieteellistä merkintää koskeva rekisteröintihakemus on tehty komissiolle.

Ensimmäisen alakohdan vastaisesti rekisteröidyt merkit on mitätöitävä.”

15. Lisäksi asetuksen N:o 2081/92 17 artiklan mukaisesta yksinkertaistetusta menettelystä luovuttiin asetuksella N:o 692/2003. Tästä todetaan jälkimmäisen asetuksen 13 perustelukappaleessa seuraavaa:

”Asetuksen –– N:o 2081/92 17 artiklassa säädetyssä yksinkertaistetussa menettelyssä, jonka tarkoituksena on jäsenvaltioissa suojattujen tai yleisesti tunnustettujen olemassa olevien nimitysten rekisteröiminen, ei säädetä väiteoikeudesta. Oikeusvarmuuteen ja avoimuuteen liittyvistä syistä tämä säännös on syytä kumota. Johdonmukaisuuden vuoksi myös asetuksen 13 artiklan 2 kohdassa kyseisen säännöksen mukaisesti rekisteröidyille

nimityksille säädetty viiden vuoden siirtymäaika olisi poistettava, sanotun kuitenkaan rajoittamatta mainitun siirtymäajan umpeutumista edellä mainitun 17 artiklan mukaisesti rekisteröityjen nimitysten osalta."

16. Asetuksen N:o 692/2003 1 artiklan 15 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Kumotaan [asetuksen N:o 2081/92] 13 artiklan 2 kohta ja 17 artikla. Näiden artiklojen säännösten soveltamista jatketaan kuitenkin rekisteröityjen nimitysten ja sellaisten nimitysten osalta, joiden rekisteröintiä on pyydetty 17 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti ennen tämän asetuksen voimaantuloa."

C *Asetus N:o 510/2006*

17. Asetus N:o 2081/92, sellaisena kuin se oli viimeksi muutettuna 14.4.2003 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 806/2003,[7] korvattiin lopulta asetuksella N:o 510/2006, joka tuli voimaan 31.3.2006.

18. Asetuksen N:o 510/2006 19 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

"– – neuvoston asetuksen – – N:o 2081/92 nojalla tämän asetuksen voimaantulohetkellä jo rekisteröityjen nimitysten olisi edelleen saatava tässä asetuksessa säädetty suoja, ja ne olisi otettava rekisteriin ilman eri toimenpiteitä. Lisäksi olisi säädettävä siirtymätoimenpiteistä, joita sovelletaan komission ennen tämän asetuksen voimaantuloa saamiin rekisteröintihakemuksiin."

19. Asetuksen N:o 510/2006 14 artiklassa, jonka otsikko on "Tavaramerkkien, alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen välinen suhde", säädetään seuraavaa:

"1. Jos alkuperänimitys tai maantieteellinen merkintä on rekisteröity tämän asetuksen mukaisesti, jotakin 13 artiklassa tarkoitettua tapausta vastaavan ja samaa tuoteluokkaa koskevan tavaramerkin rekisteröintihakemus on hylättävä, jos tavaramerkin rekisteröintihakemus on tehty sen päivän jälkeen, jona rekisteröintihakemus toimitettiin komissiolle.

Ensimmäisen alakohdan vastaisesti rekisteröidyt tavaramerkit on mitätöitävä.

– –"

7 – Kuulemismenettelyä (määräenemmistö) noudattaen annetuissa neuvoston säädöksissä säädetyn täytäntöönpanovallan käytössä komissiota avustavia komiteoita koskevien säännösten mukauttamisesta päätökseen 1999/468/EY 14.4.2003 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 806/2003 (EUVL L 122, s.1).

III Tosiseikat, oikeudenkäyntimenettely ja ennakkoratkaisukysymykset

20. Bayerischer Brauerbund on saksalainen yhdistys, jonka tarkoituksena on baijerilaisten panimoiden yhteisten etujen suojaaminen. Amtsgericht Münchenin (paikallinen tuomioistuin, München) todistuksen mukaan kyseisen yhdistyksen säännöt on hyväksytty 7.12.1917. Bayerischer Brauerbund on rekisteröityjen yhteisömerkkien "Genuine Bavarian Beer" (vuodesta 1958), "Bayrisch Bier" ja "Bayerisches Bier" (vuodesta 1968) ja "Reinheitsgebot seit 1516 Bayrisches Bier" (vuodesta 1985) haltija.

21. Bavaria on alankomaalainen oluentuottajayhtiö, joka toimii kansainvälisillä markkinoilla. Yhtiö, jonka aiempi nimi oli "Firma Gebroeders Swinkels", aloitti sanan "Bavaria" käyttämisen vuonna 1925 ja liitti sen nimeensä vuonna 1930. Bavaria on useiden sellaisten rekisteröityjen tavaramerkkien ja kuvioiden haltija, joissa esiintyy sana "Bavaria". Rekisteröintejä on tehty vuosina 1947, 1971, 1982, 1991, 1992 ja 1995. Joidenkin näiden tavaramerkkien suoja evättiin Saksassa vuosina 1973, 1992 ja 1993.

22. Nimityksestä "Bayerisches Bier" on tehty lähtöisyysmerkintöjen, alkuperänimitysten ja muiden maantieteellisten nimitysten suojelemista koskevia kahdenvälisiä sopimuksia yhtäältä Saksan liittotasavallan ja toisaalta Ranskan tasavallan (1961), Italian tasavallan (1963), Helleenien tasavallan (1964), Sveitsin valaliiton (1967) ja Espanjan kuningaskunnan (1970) kanssa.

23. Bayerischer Brauerbund teki 28.9.1993 yhteisymmärryksessä Münchener Brauereien eV:n ja Verband Bayerischer Ausfuhrbrauereien eV:n kanssa Saksan hallitukselle hakemuksen nimityksen "Bayerisches Bier" rekisteröimisestä suojattuna maantieteellisenä merkintänä asetuksen N:o 2081/92 17 artiklan mukaisessa yksinkertaistetussa menettelyssä.

24. Saksan hallitus toimitti 20.1.1994 asetuksen N:o 2081/92 17 artiklan 1 kohdan nojalla komissiolle hakemuksen suojatun maantieteellisen merkinnän "Bayerisches Bier" rekisteröimisestä yksinkertaistetussa menettelyssä.

25. Komissio ja Saksan viranomaiset vaihtoivat tietoja useista seikoista täydentääkseen asiakirjavihkoa, ja se katsottiin täydelliseksi 20.5.1997. Lopullinen eritelmä toimitettiin komissiolle 28.3.2000 päivätyssä kirjeessä.

26. Komission kahdesta ehdotuksesta asetukseksi "Bayerisches Bierin" rekisteröimisestä suojattuna maantieteellisenä merkintänä keskusteltiin useaan otteeseen maantieteellisiä merkintöjä ja alkuperänimityksiä käsittelevässä sääntelykomiteassa (jäljempänä komitea). Keskustelut koskivat muun muassa sitä,

onko olemassa tavaramerkkejä, joissa myös on mukana ilmaisu ”Bayerisches Bier” tai sen käännöksiä.

27. Komitea ei kuitenkaan voinut antaa lausuntoa määräajassa, koska asetuksen N:o 2081/92 15 artiklan toisessa kohdassa vaadittua enemmistöä ei saavutettu. Komissio muutti siksi ehdotuksensa ehdotukseksi neuvoston asetukseksi, minkä jälkeen neuvosto antoi asetuksen N:o 1347/2001, jolla ”Bayerisches Bier” rekisteröidään suojattuna maantieteellisenä merkintänä.

28. Muissa jäsenvaltioissa tämän rekisteröinnin jälkeen toteutettujen vastaavien toimien jälkeen Bayerischer Brauerbund nosti Landgericht Münchenissä (alueellinen tuomioistuin, München) kanteen, jossa vaadittiin, että Bavaria määrätään antamaan suostumus yhden sen kansainvälisen tavaramerkin poistamiseen rekisteristä eli kansainvälisen tavaramerkin nro 645 349 (jäljempänä Bavarian tavaramerkki), joka on saanut suojaa Saksassa 28.4.1995 alkaen.

29. Landgericht München hyväksyi kanteen. Oberlandesgericht München hylkäsi Bavarian tästä tuomiosta tekemän valituksen.

30. Bundesgerichtshofin on lausuttava Bavarian tuomiosta tekemästä oikeudellista kysymystä koskevasta valituksesta, jolla Bavaria vaatii hylkäämään kanteen, jolla vaadittiin suostumusta sen tavaramerkin suojan poistamiseen siltä osin kuin tavaramerkki on rekisteröity oluelle.

31. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan nyt käsiteltävän asian ratkaisu riippuu asetuksen N:o 1347/2001 pätevyydestä, jota on jo arvioitu asiassa Bavaria ja Bavaria Italia, [8] ja siitä, onko suojatulla maantieteellisellä merkinnällä ”Bayerisches Bier” asetuksen N:o 510/2006 14 artiklan 1 kohdan mukaan ajallinen etusija Bavarian tavaramerkkiin nähden, sekä siitä, voidaanko kyseistä tavaramerkkiä käyttää asetuksen N:o 510/2006 14 artiklan 2 kohdan mukaan rinnakkain suojatun maantieteellisen merkinnän kanssa.

32. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin huomauttaa suojatun maantieteellisen merkinnän etusijasta erityisesti, että asetuksen N:o 510/2006 14 artiklan 1 kohdassa asetettu edellytys täyttyy, koska suojattua maantieteellistä merkintää ”Bayerisches Bier” koskeva rekisteröintihakemus jätettiin komissiolle 20.1.1994, kun taas Bavarian tavaramerkillä on etusija vasta 28.4.1995 alkaen. Sama seuraa asetuksen N:o 2081/92, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 692/2003, 14 artiklan 1 kohdasta.

33. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin kuitenkin epäilee kyseisen säännöksen

8 – Mainittu edellä alaviitteessä 5.

soveltuvuutta, koska asetuksen N:o 2081/92 alkuperäisen version 14 artiklan 1 kohdassa viitattiin ajallisen etusijan määrittämiseksi hakemuksen jättämispäivän sijasta julkaisemisen, josta säädetään asetuksen 6 artiklan 2 kohdassa mutta jota ei kuitenkaan tehdä 17 artiklassa tarkoitetussa yksinkertaistetussa menettelyssä, päivään. Siksi esiin nousee kysymys siitä, minkä säännöksen mukaan määritellään suojatun maantieteellisen merkinnän, joka on rekisteröity asetuksen N:o 2081/92 17 artiklan mukaisessa yksinkertaistetussa menettelyssä, ajallinen etusija, ja erityisesti siitä, mikä ajankohta on tällaisessa määrittelyssä merkityksellinen.

34. Tässä tilanteessa Bundesgerichtshof on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Voidaanko asetuksen (EY) N:o 510/2006 14 artiklan 1 kohtaa soveltaa, jos suojattu merkintä on pätevästi rekisteröity maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 14.7.1992 annetun asetuksen (ETY) N:o 2081/92 17 artiklan mukaisessa yksinkertaistetussa menettelyssä?

2) a) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, mikä ajankohta otetaan huomioon arvioitaessa asetuksen (EY) N:o 510/2006 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun suojatun maantieteellisen merkinnän ajallista etusijaa?

b) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, minkä säännöksen mukaan arvioidaan asetuksen (ETY) N:o 2081/92 17 artiklan mukaisessa yksinkertaistetussa menettelyssä pätevästi rekisteröidyn maantieteellisen merkinnän ja tavaramerkin välistä kollisiotilannetta ja minkä mukaan määräytyy suojatun maantieteellisen merkinnän ajallinen etusija?

3) Voidaanko maantieteellisten nimitysten suojaa koskevia kansallisia säännöksiä soveltaa silloin, jos merkintä ’Bayerisches Bier’ täyttää asetuksessa (ETY) N:o 2081/92 ja asetuksessa (EY) N:o 510/2006 asetetut rekisteröinnin edellytykset mutta asetus (EY) N:o 1347/2001 on pätemätön?”

IV Oikeudellinen arviointi

A *Alustavat toteamukset*

35. Aluksi on todettava, että kolmas kysymys, kuten sen sanamuodosta ja ennakkoratkaisupyynnöstä käy ilmi, on esitetty siinä tapauksessa, että asetus N:o 1347/2001 – jonka nojalla nimitys ”Bayerisches Bier” rekisteröitiin suojattuna maantieteellisenä merkintänä – katsottaisiin pätemättömäksi asiassa Bavaria ja Bavaria Italia, [9] joka oli vireillä Bundesgerichtshofin pyytäessä ennakkoratkaisua nyt käsiteltävässä asiassa, annettavan ennakkoratkaisun perusteella.

36. Koska unionin tuomioistuin on tällä välin vahvistanut kyseisessä asiassa antamassaan tuomiossa [10] asetuksen N:o 1347/2001 pätevyyden ja koska ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin ei ole maininnut minkäänlaista lisätekijää, joka voisi vaikuttaa asetuksen pätevyyteen, kolmanteen kysymykseen ei ole tarpeen vastata.

37. Kahdella muulla kysymyksellä ja niiden alakohdilla pyydetään etenkin määrittelemään, onko suojatulla maantieteellisellä merkinnällä ”Bayerisches Bier” ajallinen etusija Bavarian tavaramerkkiin nähden siten, että tavaramerkki on julistettava mitättömäksi, jos näiden oikeuksien välillä on kollisiotilanne.

38. Tutkin seuraavaksi kahta kysymystä, jotka nousevat esille tässä yhteydessä.

39. Aluksi on tarpeen yksilöidä yhteisön säännös tai säännökset, joiden mukaan asetuksen N:o 2081/92 17 artiklan mukaisessa yksinkertaistetussa menettelyssä (jäljempänä yksinkertaistettu menettely) rekisteröidyn suojatun maantieteellisen merkinnän etusijaa tavaramerkkiin nähden on arvioitava, eli on määriteltävä, onko nyt käsiteltävässä asiassa merkityksellinen säännös asetuksen N:o 2081/92 14 artiklan 1 kohta vai asetuksen N:o 510/2006 14 artiklan 1 kohta.

40. Toiseksi on tarpeen yksilöidä ajankohta, joka on merkityksellinen määriteltäessä sitä, estääkö yksinkertaistetussa menettelyssä rekisteröity suojattu maantieteellinen merkintä tietyn tavaramerkin rekisteröinnin.

B *Osapuolten pääasialliset lausumat*

41. Bayerischer Brauerbund, Bavaria sekä Saksan, Kreikan, Italian ja Alankomaiden hallitukset ja komissio ovat esittäneet kirjallisia huomautuksia nyt käytävässä menettelyssä. Kaikki nämä osapuolet, lukuun ottamatta Italian hallitusta, olivat myös edustettuina 10.6.2010 pidetyssä suullisessa käsittelyssä.

9 – Mainittu edellä alaviitteessä 5.

10 – Mainittu edellä alaviitteessä 5, tuomion 115 kohta.

42. En toista yksityiskohtaisesti osapuolten erilaisia väitteitä, jotka – vaikka ne johtavat samankaltaisiin tuloksiin – sisältävät suuren määrän oikeudellisia näkemyksiä esitetyistä kysymyksistä. Teen pikemminkin yhteenvedon osapuolten esitettyihin kysymyksiin ehdottamista ratkaisuista.

43. Sen kysymyksen osalta, mikä yhteisön säännös koskee suhdetta suojatun maantieteellisen merkinnän ja Bavarian tavaramerkin välillä, Bavaria, Saksan ja Alankomaiden hallitukset sekä komissio ovat keskeisiltä osin yhtä mieltä siitä, että asetuksen N:o 510/2006 14 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta yksinkertaistetussa menettelyssä rekisteröityyn suojattuun maantieteelliseen merkintään. Näistä osapuolista useimpien mukaan suojatun maantieteellisen merkinnän ja Bavarian tavaramerkin välisestä suhteesta säädetään yhä asetuksen N:o 2081/92 14 artiklan 1 kohdassa sen alkuperäisessä versiossa. Komissio väittää toisaalta, että merkityksellinen säännös tässä yhteydessä on asetuksen N:o 510/2006 13 artiklan 1 kohta, luettuna yhdessä 14 artiklan 2 kohdan kanssa.

44. Sitä vastoin Bayerischer Brauerbundin sekä Italian ja Kreikan hallitusten mukaan tällaisen suojatun maantieteellisen nimityksen ajallinen etusija on määriteltävä asetuksen N:o 510/2006 14 artiklan 1 kohdan nojalla.

45. Sen kysymyksen osalta, mikä ajankohta on merkityksellinen yksinkertaistetussa menettelyssä rekisteröidyn nimityksen ajalliselle etusijalle, osapuolet ovat esittäneet useita ajankohtia: i) päivä, jona nimityksen suoja alkaa alkuperävaltion kansallisen lain mukaan (komissio ja Kreikan hallitus), ii) päivä, jona jäsenvaltio jättää rekisteröintihakemuksen komissiolle (Bayerischer Brauerbund ja Italian hallitus), iii) päivä, jona kaikki asiakirjat, jotka hakemuksen pitäisi sisältää, toimitetaan komissiolle (nyt käsiteltävässä asiassa Bavarian mukaan ei ennen kesää 1998), iv) päivä, josta alkaen talouden toimijat, joita asia koskee, voivat saada tietoa rekisteröintihakemuksesta, koska jäsenvaltio osallistuu yksinkertaistettuun menettelyyn (Saksan hallitus) ja lopuksi v) päivä, jona rekisteröinti julkaistaan (Bavaria ja Alankomaiden hallitus).

C *Arviointi*

1. Asiassa sovellettava lainsäädäntö

46. Aluksi on muistutettava, että yksi tavaramerkkioikeuden ja yleisemmin arvioiden koko teollis- ja tekijänoikeuslainsäädännön perusperiaatteista on yksinoikeuksien aikaprioriteetin periaate, tai yleisemmin ”first-in-time=first-in-right”-periaate, jonka mukaan

aikaisemman teollis- tai tekijänoikeuden haltija voi kollisiotilanteessa vaatia suojaa myöhempää teollis- tai tekijänoikeutta vastaan. [11]

47. Tätä periaatetta kuvastavat yhtäältä suojattujen alkuperänimitysten tai suojattujen maantieteellisten merkintöjen ja toisaalta tavaramerkkien välisen suhteen osalta erityiset säännöt, joista säädetään sekä asetuksessa N:o 2081/92 [12] että asetuksessa N:o 510/2006 useiden mainitunlaisten kollisiotilanteiden varalta. Kullakin säännöistä on erilaiset tavoitteet ja tehtävät, ja niihin sovelletaan erilaisia edellytyksiä. [13]

48. Ensimmäinen tapaus mainitaan asetuksen N:o 2081/92 14 artiklan 3 kohdassa – joka vastaa asetuksen N:o 510/2006 3 artiklan 4 kohtaa –, ja se koskee suojatun alkuperänimityksen tai suojatun maantieteellisen merkinnän ja aikaisemman tavaramerkin välistä kollisiotilannetta, kun kyseisen nimen rekisteröinti saattaisi tavaramerkin maineen ja kuuluisuuden sekä sen ajan pituuden, joka sitä on käytetty, perusteella johtaa kuluttajaa harhaan tuotteen tunnistamisessa. Tällaisessa tapauksessa aikaisempi tavaramerkki on suojattu, ja merkinnän tai nimityksen rekisteröinti on hylättävä.

49. Toista tapausta koskee sekä asetuksen N:o 2081/92 14 artiklan 2 kohta että asetuksen N:o 510/2006 14 artiklan 2 kohta. Nämä säännökset koskevat tilannetta, jossa aikaisemman tavaramerkin käyttö horjuttaa kyseisten asetusten 13 artiklassa suojatulle alkuperänimitykselle tai suojatulle maantieteelliselle merkinnälle myönnettyä suojaa. Säännöksissä vahvistetaan samanaikaista voimassaoloa koskeva periaate, sillä niissä sallitaan tiettyjen edellytysten täyttyessä aikaisemman tavaramerkin käyttö kollision aiheuttavan nimen rekisteröinnistä huolimatta.

50. Kolmas kollisiotilanne eli tilanne, josta on kyse nyt käsiteltävässä asiassa ja josta säädetään asetuksen N:o 2081/92 14 artiklan 1 kohdassa sekä asetuksen N:o 510/2006 14 artiklan 1 kohdassa, vallitsee aikaisemman suojatun alkuperänimityksen tai aikaisemman suojatun maantieteellisen merkinnän ja myöhemmän tavaramerkin välillä, kun tämän tavaramerkin käyttö aiheuttaisi yhden mainittujen asetusten 13 artiklassa kuvatuista tilanteista. Näiden säännösten mukaan suoja tai etusija myönnetään aikaisemmalle nimitykselle tai merkinnälle, jolloin kollisiotilanteessa olevaa tavaramerkkiä koskeva hakemus on hylättävä tai tavaramerkki on tarvittaessa julistettava mitättömäksi. Säännöksissä tarkoitetun aikaisemman suojatun alkuperänimityksen tai aikaisemman suojatun maantieteellisen merkinnän olemassaolo merkitsee näin ollen kollisiotilanteessa olevan tavaramerkin rekisteröinnin hylkäysperustetta kansallisen sekä yhteisön

11 – Ks. vastaavasti asia C-245/02, Anheuser-Busch, tuomio 16.11.2004 (Kok., s. I-10989, 98 kohta).

12 – Seuraavat kohdat koskevat sekä asetuksen N:o 2081/92 14 artiklan alkuperäistä versiota että kyseistä säännöstä sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 692/2003.

13 – Ks. vastaavasti asetuksen N:o 2081/92 14 artiklan osalta edellä alaviitteessä 5 mainittu asia Bavaria ja Bavaria Italia, tuomion 117–123 kohta.

tai Euroopan unionin tavaramerkkioikeuden mukaan. [14]

51. Suojatun alkuperänimityksen tai suojatun maantieteellisen merkinnän ajallinen etusija tiettyyn tavaramerkkiin nähden, eli se ajankohta rekisteröintimenettelyssä, josta alkaen nimi voi kollisiotilanteessa estää tavaramerkin rekisteröimisen, määritellään asetuksen N:o 2081/92, sellaisena kuin se on alkuperäisessä muodossaan, 14 artiklan 1 kohdassa viittaamalla 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun julkaisemisen päivään eli päivään, jona komissio julkaisee rekisteröintihakemuksen ja siihen liittyviä tietoja. Sitä vastoin sekä tämän asetuksen, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 692/2003, 14 artiklan 1 kohdassa että asetuksen N:o 510/2006 14 artiklan 1 kohdassa viitataan tässä yhteydessä lähinnä (aikaisempaan) päivään, jona rekisteröintihakemus jätettiin komissiolle.

52. Nyt käsiteltävän asian ongelman ydin on se, että kun asetuksen N:o 2081/92, sellaisena kuin se on alkuperäisessä muodossaan, 14 artiklan 1 kohdassa viitataan saman asetuksen 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun julkaisemisen päivään, siinä jätetään – jostakin syystä – ottamatta huomioon se tosiseikka, että yksinkertaistetun menettelyn yhteydessä ei säädetä julkaisemisesta, kun taas asetuksen N:o 2081/92, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 692/2003, 14 artiklan 1 kohta ja asetuksen N:o 510/2006 14 artikla 1 kohta vaikuttavat olevan aineellisesti sopusoinnussa yksinkertaistetun menettelyn kanssa, koska niissä viitataan päivään, jona rekisteröintihakemus toimitettiin komissiolle.

53. Tämä ei kuitenkaan voi muuttaa sitä tosiseikkaa, ettei asetuksen N:o 2081/92, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 692/2003, 14 artiklan 1 kohtaa eikä asetuksen N:o 510/2006 14 artiklan 1 kohtaa, johon ensimmäisessä kysymyksessä viitataan, ajallisesti sovelleta suojatun maantieteellisen merkinnän ja kyseessä olevan tavaramerkin väliseen suhteeseen.

54. Tässä yhteydessä on ensiksi huomattava, että kuten vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, oikeusvarmuuden periaate edellyttää yleisenä sääntönä, että kaikkia tosiseikkoja arvioidaan niiden tapahtumahetken aikaisten oikeussääntöjen perusteella, ellei toisin nimenomaisesti säädetä. [15]

55. Ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa käsiteltävänä olevassa asiassa vallitseva kollisiotilanne syntyi, kun Bavarian tavaramerkin suoja laajennettiin Saksaan vuonna 1995. Suojan laajentamisen vuoksi on vastattava kysymykseen, saiko merkintä ”Bayerisches Bier” – jonka rekisteröintiä suojattuna

14 – Ks. tästä yhteisön tavaramerkistä 20.12.1993 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 (EYVL 1994, L 11, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 19.2.2004 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 422/2004 (EUVL L 70, s. 1), 7 artiklan 1 kohdan k alakohta sekä yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 (EUVL L 78, s. 1) 7 artiklan 1 kohdan k alakohta.

15 – Ks. vastaavasti mm. asia C-154/05, J.J. Kersbergen-Lap ja D. Dams-Schipper, tuomio 6.7.2006 (Kok., s. I-6249, 42 kohta) ja asia 10/78, Belbouab, tuomio 12.10.1978 (Kok., s. 1915, 7 kohta).

maantieteellisenä merkintänä oli tuolloin haettu yksinkertaistetussa menettelyssä mutta jota ei ollut vielä myönnetty – jo suojaa tai oliko sillä tarkemmin ottaen etusija Bavarian tavaramerkkiin nähden siten, ettei kyseinen tavaramerkki voisi saada oikeudellista suojaa Saksassa ja se pitäisi näin ollen mitätöidä.

56. On ilmeistä, että näiden seikkojen tapahtumisajankohtana asetusta N:o 2081/92, sellaisena kuin se on alkuperäisessä muodossaan, sovellettiin nimityksen ”Bayerisches Bier” rekisteröintiin ja suojaan sekä sen ja tavaramerkkien suhteeseen. Siksi esillä olevaa tilannetta on tarkasteltava kyseisen lainsäädännön valossa.

57. Lisäisin tähän, ettemme ole nyt tekemisissä asetuksen N:o 2081/92, sellaisena kuin se on alkuperäisessä muodossaan, nojalla syntyneen tilanteen tulevien vaikutusten kanssa, joihin voidaan soveltaa asetuksen N:o 510/2006 14 artiklan 1 kohdan kaltaista uutta säännöstä, kuten unionin tuomioistuin on useissa asioissa todennut. [16]

58. Nyt käsiteltävässä asiassa on kyse siitä, oliko kyseinen nimitys katsottava tiettynä ajankohtana ajallisesti – ja näin ollen myös oikeudellisesti – ensimmäiseksi mahdollisesti kollisiotilanteessa olevaan tavaramerkkiin nähden siten, että kyseessä on ennen asetuksen N:o 510/2006 voimaantuloa päättynyt tilanne. Kyseistä asetusta voidaan siksi soveltaa takautuvasti tähän tilanteeseen tai ennen asetuksen voimaantuloa saatuihin oikeuksiin ainoastaan siinä tapauksessa, että sen sanamuodosta, tarkoituksesta tai systematiikasta käy selvästi ilmi, että sille on annettava tällainen vaikutus. [17]

59. Asetuksessa N:o 510/2006 ei kuitenkaan millään tavalla viitata tähän, eikä tässä yhteydessä ole riittävää, että jo asetuksen N:o 2081/92 nojalla rekisteröityjä nimiä suojataan edelleen asetuksen N:o 510/2006 nojalla sen 17 artiklan ja 19 perustelukappaleen mukaisesti.

60. Lopuksi on huomattava, että olisi vaikea puolustaa sitä, että näin läheisesti yksinkertaistettuun menettelyyn liittyvästä asiasta, kuten suojasta, joka myönnetään kyseisessä menettelyssä nimelle tavaramerkkiä vastaan, pitäisi säätää asetuksessa N:o 510/2006, kun yksinkertaistettu menettely itse on jo poistettu asetuksella N:o 692/2003.

16 – Ks. tästä asia C-334/07 P, komissio v. Freistaat Sachsen, tuomio 11.12.2008 (Kok., s. I-9465, 43 kohta) ja asia C-60/98, Butterfly Music, tuomio 29.6.1999 (Kok., s. I-3939, 24 kohta).

17 – Ks. tästä mm. asia C-162/00, Pokrzeptowicz-Meyer, tuomio 29.1.2002 (Kok., s. I-1049, 49 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Unionin tuomioistuimen säännösten ajallisesta vaikutuksesta mainitsemieni periaatteiden osalta ks. myös asiassa C-357/09 PPU, Kadzoev, 10.11.2009 antamani ratkaisuehdotus (tuomio 30.11.2009, Kok., s. I-11189, ratkaisuehdotuksen 56 -59 kohta).

61. Tästä seuraa, että asetuksen N:o 510/2006 14 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta nyt käsiteltävässä asiassa, jossa suojattu maantieteellinen merkintä oli pätevästi rekisteröity yksinkertaistetussa menettelyssä, josta säädetään asetuksen N:o 2081/92, sellaisena kuin se on alkuperäisessä muodossaan, 17 artiklassa.

62. Rekisteröintimenettelyn ajankohta, josta alkaen tällainen suojattu maantieteellinen merkintä voi estää tietyn tavaramerkin pätevän rekisteröinnin, on siksi määriteltävä viittaamalla asetukseen N:o 2081/92 sekä erityisesti sen 14 ja 17 artiklaan, jolloin huomioon on otettava – sikäli kuin vastausta ei saada välittömästi näiden säännösten sanamuodosta – sen asetuksen asiayhteys, tarkoitus ja systematiikka, jonka osia ne ovat. [18]

2. Ajankohta, josta alkaen yksinkertaistetussa menettelyssä rekisteröity suojattu maantieteellinen merkintä voi estää sen kanssa mahdollisesti kollisiotilanteessa olevan tavaramerkin rekisteröinnin

63. Kuten on jo todettu, asetuksen N:o 2081/92 14 artiklan 1 kohdassa, joka kattaa pääasiassa kyseessä olevan kaltaisia tilanteita, sillä se koskee tavaramerkin rekisteröintiä kyseisellä asetuksella nimityksille tai merkinnöille myönnettävän suojan valossa, mainitaan – joka tapauksessa tavanomaisen menettelyn nojalla rekisteröityjen nimien osalta – nimeä koskevan rekisteröintihakemuksen julkaisupäivä ajankohtana, josta alkaen kollisiotilanteessa olevan tavaramerkin rekisteröinti ei ole sallittua. [19]

64. Koska tätä päivämäärää ei sovelleta nimiin, joiden rekisteröintiä on haettu yksinkertaistetussa menettelyssä, jossa rekisteröintihakemusta ei julkaista asetuksen N:o 2081/92 [20] 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla, on vastattava seuraavaan kysymykseen: Minkä yksinkertaistetun menettelyn ajankohdan voidaan katsoa vastaavan vaikutuksiltaan asetuksen N:o 2081/92 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua ajankohtaa?

65. Tässä yhteydessä on pidettävä ensiksi mielessä se, että sekä asetuksen N:o 2081/92 14 artiklan 1 kohta että 14 artiklan 3 kohta

18 – Ks. tästä asia 292/82, Firma E. Merck, tuomio 17.11.1983 (Kok., s. 3781, 12 kohta) ja asia C-265/08, Federutility ym., tuomio 20.4.2010 (Kok., s. I-3377, 18 kohta).

19 – Ks. erityisesti edellä tämän ratkaisuehdotuksen 50 kohta.

20 – On huomattava, että asetuksen N:o 2081/92 sanamuodosta ei käy ilmi mitään sellaista, mikä voisi a priori estää kyseisen asetuksen 14 artiklan 1 kohdan soveltamisen yksinkertaistetussa menettelyssä rekisteröityihin nimiin; lisäksi se olisi epäjohdonmukaista siksi, että asetuksen 14 artiklan 2 ja 3 kohtaa on johdonmukaisesti pidetty sellaisina, että niitä voidaan soveltaa yksinkertaistetussa menettelyssä (ks. mm. edellä alaviitteessä 5 mainittu asia Bavaria ja Bavaria Italia, 111 kohta ja sitä seuraavat kohdat).

ovat esteenä rekisteröinnille,[21] ensin mainittu tavaramerkkien rekisteröinnille ja viimeksi mainittu nimitysten tai merkintöjen rekisteröinnille, kun taas asetuksen N:o 2081/92 14 artiklan 2 kohta noudattaa jossain määrin erilaista logiikkaa, kun siinä säädetään, että tiettyjen edellytysten täyttyessä ja samanaikaista olemassaoloa koskevan periaatteen mukaisesti olemassa olevan tavaramerkin käyttöä saa jatkaa huolimatta sellaisen suojatun alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän rekisteröinnistä – ja rekisteröinnin jälkeenkin – jonka kanssa käyttö on kollisiotilanteessa.

66. Toiseksi tästä seuraa se, että koska asetuksen N:o 2081/92 14 artiklan 2 kohdassa edellytetään muun muassa niiltä viranomaisilta ja tuomioistuimilta, joita on pyydetty soveltamaan kyseisiä säännöksiä, että ne toteuttavat *rekisteröinnin jälkeisen* tarkastelun, kysymystä kyseisen asetuksen 14 artiklan 1 kohdassa ja 14 artiklan 3 kohdassa säädettyjen edellytysten täyttymisestä on arvioitava toimivaltaisissa yhteisön viranomaisissa tai kansallisissa viranomaisissa, joita on pyydetty soveltamaan kyseisiä säännöksiä, *ennen* tavaramerkin tai suojatun alkuperänimityksen tai suojatun maantieteellisen merkinnän *rekisteröimistä*.[22]

67. Kolmanneksi tässä yhteydessä on huomattava se, että ajankohta, johon asetuksen N:o 2081/92 14 artiklan 1 kohdassa viitataan tavanomaisen rekisteröintimenettelyn osalta, eli rekisteröintihakemuksen julkaiseminen, on kyseisen menettelyn ensimmäinen ajankohta, jona nimityksen tai merkinnän vireillä oleva rekisteröinti tuodaan kaikkien kansallisten tavaramerkkiviranomaisten, kolmansien osapuolten ja taloudellisten toimijoiden tietoon niin, että tämä seikka voidaan ottaa huomioon sellaisten tavaramerkkien rekisteröinnissä, jotka saattavat olla kollisiotilanteessa kyseisten suojattujen alkuperänimitysten tai suojattujen maantieteellisten merkintöjen kanssa.

68. Tässä yhteydessä on yksinkertaistetussa menettelyssä rekisteröityjen nimien osalta huomattava, että menettelyn ensimmäinen ajankohta, jona kaikki nämä yhteisön viranomaiset ja talouden toimijat voivat saada tietää menettelyn kohteena olevan nimien rekisteröinnistä, on se, kun asetuksen N:o 2081/92 17 artiklan, luettuna yhdessä saman asetuksen 15 artiklan kanssa, nojalla tehty rekisteröinti julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

69. Nähdäkseni asetuksen N:o 2081/92 14 artiklan 1 kohdan käsitteistön ja tarkoituksen näkökulmasta tämä ajankohta – eli ajankohta, jona yksinkertaistetussa menettelyssä rekisteröidyille nimille myönnetty suoja tulee ensimmäisen kerran julkiseksi yhteisön tasolla – on katsottava saman asetuksen 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi tällaisten nimien

21 – Ks. asetuksen N:o 2081/92 14 artiklan 3 kohdasta edellä alaviitteessä 5 mainittu asia Bavaria ja Bavaria Italia, ratkaisuehdotuksen 128, 129 ja 152 kohta.

22 – Ks. tästä edellä alaviitteessä 5 mainittu asia Bavaria ja Bavaria Italia, tuomion 118 ja 119 kohta.

etusijan määrittelyn kannalta merkityksellisiksi ajankohdaksi.

70. Tämä tulkinta saa ensinnäkin vahvistusta toteamuksista, jotka liittyvät tapaan, jolla sääntöä olisi sovellettava käytännössä.

71. On pidettävä mielessä, että asetuksen N:o 2081/92 14 artiklan 1 kohdassa säädetään ensiksi, kuten säännöksen ensimmäisestä alakohdasta käy ilmi, tavaramerkkihakemuksen hylkäysperusteesta ja vasta toiseksi, kuten säännöksen toisesta alakohdasta ilmenee, kyseisen tavaramerkin mitätöintiperusteesta siinä tapauksessa, että se on rekisteröity tämän rekisteröintiesteen vastaisesti.

72. Tavaramerkkiviranomaiset voivat ilmeisesti kuitenkin ottaa huomioon nimelle, jonka rekisteröintiä on haettu kyseisen asetuksen nojalla, myönnetyn suojan ja erityisesti tähän liittyvän hylkäysperusteen vain, jos nimi on tullut heidän tietoonsa ennen sen tavaramerkin rekisteröintiä, joka voi olla nimen kanssa kollisiotilanteessa.

73. Toiseksi myös oikeusvarmuuden periaatteesta seuraa mielestäni se, ettei nimen rekisteröinnin hakeminen yksinkertaistetussa menettelyssä voi estää tavaramerkin rekisteröintiä ennen kyseisen suojatun alkuperänimityksen tai suojatun maantieteellisen merkinnän rekisteröinnin julkaisemista.

74. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan oikeusvarmuuden periaate edellyttää, että asianomaisten on pystyttävä saamaan yhteisön tai unionin lainsäädännöstä tarkasti selville niille siitä aiheutuvien velvollisuuksien laajuus. [23]

75. Asiassa Prosciutto di Parma, joka koski yksinkertaistetussa menettelyssä rekisteröityä suojattua alkuperänimitystä, katsottiin, että oikeusvarmuuden periaatteen mukaisesti tietty eritelmä, kuten se, että kyseisen tuotteen siivuiksi leikkaaminen ja pakkaaminen tehdään tuotantoalueella, merkitsi kolmansille osapuolille pidättäytymisvelvollisuutta, mutta koska sitä ei ollut saatettu niiden tietoon yhteisön lainsäädännön muodossa annettavalla asianmukaisella julkisuudella, kuten nyt käsiteltävässä asiassa kyseisen kaltaisella rekisteröintiasetuksella, siihen ei voitu vedota heitä vastaan kansallisten tuomioistuinten menettelyissä. [24]

76. Nyt käsiteltävässä asiassa on huomattava, että tämä koskee nimityksen tai merkinnän

23 – Ks. asia C-469/00, Ravil, tuomio 20.5.2003 (Kok., s. I-5053, 93 kohta); asia C-108/01, Prosciutto di Parma, tuomio 20.5.2003 (Kok., s. I-5121, 89 kohta) ja asia C-209/96, Yhdistynyt kuningaskunta v. komissio, tuomio 1.10.1998 (Kok., s. I-5655, 35 kohta).

24 – Edellä alaviitteessä 23 mainittu asia Prosciutto di Parma, tuomion 91–96 kohta.

yksinkertaistetussa menettelyssä tehtävän rekisteröinnin sellaista vaihetta tai toimenpidettä, joka voi johtaa tavaramerkin rekisteröinnin estämiseen.

77. Merkityksellinen seikka nyt käsiteltävässä asiassa tarkoittaa selvästi tavaramerkin rekisteröimistä hakevien kolmansien osapuolten pidättäytymisvelvollisuutta, jos tavaramerkki saattaa olla kollisiotilanteessa kyseisen nimen kanssa. Lisäksi se merkitsee velvollisuutta tavaramerkkiviranomaisille, sillä niiden on kieltäydyttävä rekisteröimästä tällaisia tavaramerkkejä.

78. Koska yksinkertaistetussa menettelyssä vain suojatun alkuperänimityksen tai suojatun maantieteellisen merkinnän rekisteröinti tuodaan asianomaisten kolmansien osapuolten tai kyseisten viranomaisten tietoon asianmukaisella julkisuudella, asetuksen N:o 2081/92 14 artiklan 1 kohdan estävä vaikutus voidaan oikeusvarmuuden periaate huomioon ottaen määritellä vain viittaamalla tähän toimenpiteeseen, ei viittaamalla aikaisempaan toimenpiteeseen, kuten rekisteröintihakemuksen toimittamiseen komissiolle.

79. Erityisesti silloin, kun on kyse yksinkertaistetussa menettelyssä tehdystä rekisteröintihakemuksesta, julkisuuden puutetta ei selvästikään voida korvata sillä – asiaan liittymättömällä – tosiseikalla, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan, kuten tietyt osapuolet ovat asianmukaisesti huomauttaneet, kansallisten tuomioistuinten on voitava tehokkaan oikeussuojan vaatimuksen mukaisesti päättää sellaisen nimitystä koskevan rekisteröintihakemuksen laillisuudesta, joka on tehty yksinkertaistetussa rekisteröintimenettelyssä. [25]

80. Mielestäni ei voida myöskään todeta, ettei – kun puhutaan talouden toimijoista, tai ainakin osasta niistä – yksinkertaistetussa menettelyssä tehdyn rekisteröintihakemuksen erityinen julkaiseminen ollut välttämätöntä asetuksen N:o 2081/92 14 artiklan 1 kohta huomioon ottaen, koska, kuten asetuksen 17 artiklan 1 kohdassa säädetään, hakemus perustui joka tapauksessa nimeen, joka oli jo oikeudellisesti suojattu kansallisella tasolla ja joka talouden toimijoiden oli jo täytynyt tuntea.

81. On tosin totta, että yksinkertaistetun menettelyn soveltaminen edellyttää muun muassa sitä, että nimi, jonka rekisteröintiä jäsenvaltio hakee, on kyseisessä jäsenvaltiossa oikeudellisesti suojattu tai niissä jäsenvaltioissa, joissa suojajärjestelmää ei ole, käytössä

25 – Ks. vastaavasti erityisesti asia C-269/99, Kühne ym., tuomio 6.12.2001 (Kok., s. I-9517, 57 ja 58 kohta) sekä edellä alaviitteessä 5 mainittu asia Bavaria ja Bavaria Italia, tuomion 57 kohta.

vakiintunut,[26] mutta on kuitenkin todettava, ettei rekisteröinti tässä menettelyssä tarkoita pelkkää kansallisella tasolla jo voimassa olevan suojan laajentamista yhteisön tai unionin tasolle.[27]

82. Maantieteelliselle nimitykselle tai merkinnälle kansallisen lainsäädännön mukaan myönnetyn suojan laajuus voi näin ollen, lukuun ottamatta alueellisen laajuuden eroa, olla erilainen ja suppeampi kuin – kuten nyt käsiteltävässä asiassa – asetuksen N:o 2081/92 nojalla rekisteröidyille suojatuille alkuperänimityksille tai suojatuille maantieteellisille merkinnöille myönnetty suoja.

83. Vastaavasti alkuperänimityksen olemassaoloon tai tarkemmin sanoen sen julkaisemiseen kansallisessa suojajärjestelmässä ei voida asetuksen N:o 2081/92 14 artiklan 1 kohtaa sovellettaessa nojautua nimityksen rekisteröimisen hakemiseen yksinkertaistetussa menettelyssä liittyvän julkisuuden ja oikeusvarmuuden puutteen poistamiseksi.

84. Lopuksi on korostettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan asetuksen N:o 2081/92 tarkoituksena on varmistaa siinä tarkoitettujen maantieteellisten nimitysten yhdenmukainen suoja yhteisössä tai unionissa.[28]

85. Jos nimityksen tai merkinnän ajallinen etusija pitäisi asetuksen N:o 2081/92 14 artiklan 1 kohta huomioon ottaen määritellä yksinkertaistetussa menettelyssä – kuten jotkut osapuolet ovat ehdottaneet – sen ajankohdan perusteella, jona kyseisen nimen suoja alkoi alkuperäjäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaan, tai jos kansallista suojajärjestelmää ei ole, sen ajankohdan perusteella, josta alkaen nimestä on tullut käytössä vakiintunut, mielestäni tämä olisi – ottamatta huomioon oikeusvarmuutta koskevia kysymyksiä, joita tällainen näkökanta ilmeisesti herättäisi – vastoin yhdenmukaista suojaa, joka asetuksella perustetulla järjestelmällä on tarkoitus luoda.

86. Lisäksi tässä näkökannassa ei oteta asianmukaisesti huomioon edellä mainittua eroavuutta[29] asetuksessa N:o 2081/92 tarkoitettujen nimitysten ja merkintöjen sekä kansallisesti suojattujen nimien, joihin ne voivat perustua, välillä.

26 – Ks. mm. asia C-66/00, Bigi, tuomio 25.6.2002 (Kok., s. I-5917, 28 kohta).

27 – Ks. vastaavasti edellä alaviitteessä 23 mainittu asia Prosciutto di Parma, tuomion 97 ja 98 kohta.

28 – Ks. vastaavasti mm. asia C-478/07, Budějovický Budvar, tuomio 8.9.2009 (Kok., s. I-7721, 107 kohta) ja asia C-312/98, Warsteiner Brauerei, tuomio 7.11.2000 (Kok., s. I-9187, 50 kohta).

29 – Ks. edellä tämän ratkaisuehdotuksen 80–82 kohta.

87. Edellä esitetyn perusteella ehdotan vastaukseksi toiseen kysymykseen, että asetusta N:o 2081/92 on tulkittava siten, että rekisteröinnin julkaisupäivä on merkityksellinen päivä kyseisen asetuksen 17 artiklan mukaisessa yksinkertaistetussa menettelyssä rekisteröidyn suojatun maantieteellisen merkinnän ajalliselle etusijalle, josta säädetään saman asetuksen 14 artiklan 1 kohdassa.

V Ratkaisuehdotus

88. Ehdotan näin ollen, että unionin tuomioistuin vastaa ennakkoratkaisukysymyksiin seuraavasti:

”1) Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 20.3.2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 510/2006 14 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta sellaisessa tapauksessa, jossa suojattu alkuperämerkintä on pätevästi rekisteröity maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 14.7.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2081/92 17 artiklan mukaisessa yksinkertaistetussa menettelyssä.

2) Asetusta N:o 2081/92 on tulkittava siten, että rekisteröinnin julkaisupäivä on merkityksellinen päivä kyseisen asetuksen 17 artiklan mukaisessa yksinkertaistetussa menettelyssä rekisteröidyn suojatun maantieteellisen merkinnän ajalliselle etusijalle, josta säädetään saman asetuksen 14 artiklan 1 kohdassa.”